

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie poszczególnych okresów roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;
- przybliżanie prawd wiary dotyczących Narodzenia Pańskiego;
- kształtowanie postawy potrzeby przyjęcia Jezusa do swojego życia;
- przygotowanie do świadomego i aktywnego udziału w celebracji wydarzeń roku liturgicznego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- zna datę liturgiczną Narodzenia Pańskiego;
- przedstawia informację dotyczące przyjścia Zbawiciela na świat;
- przytacza cytaty biblijny z lekcji;
- wyjaśnia znaczenie i wartość przyjścia Chrystusa na ziemię;
- zna i opowiada o tradycjach związanych z Bożym Narodzeniem oraz o kształtowaniu się w historii Kościoła tej uroczystości.

Pojęcia i postaci

Dzieciątko Jezus, Maryja, Józef, żłóbek – stajenka, pasterka.

Wartości

zaufanie Bogu i życie w gotowości na przyjście Jezusa.

Metody i środki

praca z Pismem Świętym, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem, szopka z figurami Świętej Rodziny

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Kolęda Cicha noc...

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał fakty dotyczące przyjścia Jezusa na ziemię, i udowodnić, że jest On zapowiadany w Protoewangelii Mesjaszem, będę znał fragmenty w Piśmie Świętym mówiące o narodzeniu Zbawiciela.

Metoda – praca z tekstem. Nauczyciel zapisuje temat lekcji na tablicy, a pod nim pytanie z punktu: „Messenger Boży”. Uczniowie notują w zeszytach.

Nauczyciel prosi o przeczytanie tekstu opowiadania z początku lekcji 50.

Nauczyciel buduje rozmowę na podstawie zdobytych wiadomości podczas lekcji religii. Przypomina, że z pewnością każdy wiele już wie na temat Świąt Narodzenia Pańskiego, ale jest to tak ważny czas, że należy do niego wracać każdego roku, by pogłębiać w sobie jego tajemnicę.

Nauczyciel pyta uczniów:

- Jakie tradycje przedstawione są w tym opowiadaniu?
- Dlaczego dla najmłodszego brata św. Mikołaj był najważniejszy?
- Dlaczego Jezus jest najważniejszym gościem?

Metoda – praca z Pismem Świętym. Nauczyciel czyta lub prosi o przeczytanie fragmentu z Pisma Świętego z podręcznika ucznia (J1, 1-5.9-12). Następnie nauczyciel zadaje pytania dotyczące Słowa Bożego:

- Jaki zwrot w Ewangelii św. Jana został użyty najczęściej?
- Kogo to słowo oznacza?
- Co się przez Niego stało?
- Co znaczy wszystko?
- Co daje nam przyjście Jezusa?

Ludzie zawsze mają różne oczekiwania i pragnienia. Czasem wielkie, innym razem małe. Towarzyszą ludzkości od zawsze. ST jest jednym i długim oczekiwaniem na przyjście upragnionego Zbawiciela. Ludzie po grzechu pierwotnym nie mieli wejścia do Nieba. Pragnęli tego z całego serca. Dopiero zapowiadany Mesjasz miał przywrócić człowiekowi ten dar. Jak już wiemy z poprzednich lekcji, było to zapowiadane u wielu proroków Starego Testamentu. W Nowym Testamencie dowiadujemy się, że tym upragnionym Zbawicielem i Mesjaszem jest Pan Jezus.

Pierwszymi osobami, które usłyszały nowinę o narodzeniu Mesjasza byli pasterze. Należeli oni do najuboższej grupy społecznej zamieszkującej Palestynę. Ich codzienne życie było związane z trudem i niewygodami pasterskiego życia. Wśród nich byli tacy, którzy odznaczali się szczerością i pobożnością. Nie brakowało jednak tych, którzy nie żyli według przykazań. Do nich najpierw przyszedł anioł z nowiną. Pospiesznie udali się na wskazane miejsce i oddali pokłon Dzieciątku. Pasterze są symbolem wszystkich ludzi ubogich, biednych, tych, którzy odczuwają niedostatek. Ludzi ubogich żyjących w każdej epoce dziejów świata.

Mędracy natomiast byli uczonymi astrologami, żyjącymi w bogatych pałacach starożytnego Wschodu. Studiując księgi wiedzieli, że pojawienie się na niebie nowej gwiazdy będzie oznaczać przyjście na świat kogoś wyjątkowego, Zbawiciela. Oni także nie zwlekali, ale postanowili odszukać Mesjasza i oddać mu pokłon. Są symbolem wszystkich ludzi uczonych, wykształconych i zamożnych żyjących w każdej epoce dziejów świata. Okazuje się, że Panu Jezusowi, który przychodzi do człowieka nie przeszkadza ubóstwo czy bogactwo. Warunkiem jest otwarte serce na Boga i Jego zbawcze orędzie. Uroczystość Narodzenia Pańskiego świętowano w Kościele już w IV wieku. Jest to więc jedno z najstarszych świąt chrześcijańskich.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel prezentuje uczniom, jak kształtowało się w tradycji Kościoła świętowanie Narodzenia Pańskiego. Prosi o przeczytanie tekstu z podręcznika.

Uczniowie ustnie, a następnie pisemnie, odpowiadają w zeszytach na pytania z punktu: „Czy wiesz?”.

Alternatywnie: Uczniowie wykonują ćwiczenia z podręcznika (wybrane lub wszystkie – wedle uznania nauczyciela).

Podsumowanie lekcji

- Jak w dziejach Kościoła kształtowało się świętowanie Uroczystości Narodzenia Pańskiego?
- Jak świętujemy oktawę Narodzenia Pańskiego?
- Kogo symbolizują pasterze, a kogo mędrcy ze Wschodu?
- Dlaczego Msza Święta odprawiana w nocy po wieczery wigilijnej nazywa się pasterką?

Modlitwa na zakończenie

- 1. O gwiazdo betlejemską, Zaświeć na niebie mym,
Tak szukam Cię wśród nocy, Tęsknię za światłem twym.
Zaprowadź do stajenki, Leży tam Boży Syn,
Bóg - Człowiek z Panny Świętej, Dany na okup win.*
- 2. O, nie masz go już w szopce,
Nie masz go w żłóbku tam, Więc gdzie pójdziemy Chryste?
Gdzie się ukryłeś nam?
Pójdziemy przed ołtarze, Wzniecić miłości żar,
I hołd Ci niski oddać, To jest nasz wszystkim dar.*
- 3. Ja nie wiem o mój Panie, Któryś miał w żłobie tron,
Czy dusza moja biedna, Milsza Ci jest niż on.
Ulituj się nade mną, Błagać Cię kornie śmiem,
Gdyś stajnią nie pogardził, Nie gardź i sercem mym.*

Tekst pochodzi z https://www.tekstowo.pl/piosenka,koleda,o_gwiazdo_betlejemaska.html (dostęp 22.04.2022)

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski: odczytywanie tekstów literackich;
- muzyka: pieśni związane z rokiem liturgicznym;
- wychowanie do życia w rodzinie: wartości i tradycje ważne w rodzinie, wspólne świętowanie, organizacja i przeżywanie wolnego czasu, składanie życzeń z okazji Świąt;
- język obcy nowożytny: słownictwo religijne, rok liturgiczny, komunikowanie uczuć, wyrażanie pamięci, żłóbek.